

עמ"ת 62842/08/20 - מדינת ישראל נגד עבד אלסלאם רמדאן דייבה

בית המשפט המחוזי בירושלים

עמ"ת 62842-08-20 מדינת ישראל נ' רמדאן דייבה (עציר)

בפני	כבוד השופטת שושנה ליבוביץ
עוררת	מדינת ישראל
נגד	
משיב	עבד אלסלאם רמדאן דייבה (עציר)

החלטה

1. ערר על החלטת בית המשפט השלום בירושלים (כב' השופטת מ' קסלסי) במ"ת 53865-08-20 מיום 31.8.20 בה הורה על שחרורו של המשיב בתנאים מגבילים.

2. נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של אימים. לפי החלק הכללי של כתב האישום, לעורר שתי אחיות, הגב' חנאן פרג (להלן: חנן) והגב' מנאל אחמד (להלן: המתלוננת). הנאשם וחנון מתגוררים, עם בני משפחותיהם, במחנה הפליטים שועאפט. המתלוננת מתגוררת בנפרד מהם בכפר עקב. במשך תקופה של מספר חודשים לפני הגשת כתב האישום הנאשם קילל את המתלוננת במספר מקרים וכן ביקש לכנס את המשפחה על מנת לדון בהתנהלותה. זאת, על רקע אי שביעות רצונו על אופן לבושה ומגוריה רחוק מהמשפחה המורחבת. מספר ימים לפני העובדות מושא כתב האישום, הגיעה המתלוננת לביקור משפחתה בשועאפט. המשיב הבחין בה כאשר שהה עם חבר. החבר העיר למשיב על האופן בו היא לבושה והמשיב התרגז ופנה לאחותו חנאן על מנת שתעיר למתלוננת על כך. לפי עובדות כתב האישום בין התאריכים 15.8.20 - 16.8.20 הגיע המשיב לביתה של חנאן ושאל אותה אם שוחחה כבר עם המתלוננת לגבי הלבוש שלה. חנאן אמרה לו כי טרם שוחחה עמה אך הבטיחה לעשות כן. אז, החל ויכוח בין חנאן למשיב במהלכו אמר לה כי אם המתלוננת תגיע עוד פעם לשועאפט הוא ישבור לה את הרגלים.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

4. המשיב חלק על קיומן של ראיות לכאורה ולחלופין הוא חולק על עוצמתן. בעניין הראיות הלכאוריות ציין בית המשפט קמא כי מחומר הראיות עולה שמדובר באמרה אחת של המשיב, אשר יש מחלוקת אם נאמרה. הראיה היחידה עליה מתבססת העוררת היא עדותה של חנאן, שלפי המשיב אמר לכאורה אמירה מאיימת. אולם חנאן לא תמכה בגרסת המתלוננת, כאילו היא אמרה לה שהעורר רוצה להרוג אותה, אלא

אמרה לה כי איים לשבור את רגליה אם תגיע לשועפט. בית המשפט קמא קבע, כי גם אם די באמור כדי לבסס ראיות לכאורה, אין די בכך כדי להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים, וזאת בשים לב לכך שמדובר בתלונה ראשונה על רקע זה, וזאת על אף שהמשיב הורשע בעבר בעבירות של שוד ואיומים וריצה מאסר. בית המשפט קמא שחרר את המשיב בתנאים מגבילים שכללו הפקדה כספית בסך של 7,000 ₪, חתימה על התחייבות עצמית וערבות צד ג' של שני ערבים, בעלי יכולת השתכרות מוכחת שאינם מהמשפחה הגרעינית בסך של 10,000 ₪ כל אחד, הרחקתו של המשיב מכפר עקב ואיסור יצירת קשר ישיר או עקיף עם מנאל.

5. לטענת העוררת, שגה בית המשפט קמא כאשר הורה על שחרורו של המשיב מן המעצר מבלי שהתבקש תסקיר של שירות המבחן לצורך בחינת המסוכנות הנשקפת ממנו למתלוננת. אין המדובר במעידה רגעית, אלא בתחושה המלווה את המשיב מזה זמן רב. מדובר בעבירות אלימות במשפחה שלגביהן קיימת חזקת מסוכנות סטטוטורית (סעיף 21(א)(1)(ג)(5) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: החוק)). מסוכנותו של המשיב משתקפת גם מהתנהלותו האובססיבית והקיצונית כלפי המתלוננת, שכל חטאה הוא שהיא מנהלת אורח חיים אשר אינו לרוחו. בני משפחתו נוקטים כלפיו גישה מגוננת ויתכן כי אף הם חוששים מפניו כפי שגם חוששת המתלוננת. בנסיבות אלה, ישנה חשיבות מהותית לקבל חוות דעת מקצועית של שירות המבחן אשר תבחן את מכלול הנסיבות. העוררת מוסיפה וטוענת כי למרות שעברו הפלילי של העורר אינו כולל עבירות של אלימות במשפחה, הרי שיש בו כדי להעיד על אופי אלים ומסוכן. בנסיבות אלה, אין מקום לשחררו של המשיב ממעצר, ולכל הפחות יש צורך בהערכה של שירות המבחן אודות מסוכנותו בטרם יעשה כן.

6. בא כוחו של המשיב חזר על טענותיו בעניין עוצמתן הנמוכה של הראיות לכאורה. אשר לעברו הפלילי של המשיב, נטען על ידו כי אינו רלבנטיים לעניין המסוכנות בהליך זה. עוד נטען על ידו כי בנסיבות העניין, בשים לב לעוצמתן החלשה של הראיות לא היה מקום להזמין תסקיר מבחן ולהמתין לו כאשר המשיב נתון במעצר. בין המשיב למתלוננת אין קשר, הוא מעולם לא תקף אותה קודם לכן. אין מדובר באשה צעירה, אלא באשה שהיא סבתא לנכדים ומבוגרת ממנו בהרבה.

7. לאחר שעיינתי במסמכים ושמעתי את טיעוני הצדדים מסקנתי היא כי דין הערר להתקבל.

עיון בחומר החקירה מעלה כי קימות ראיות לכאורה להוכחת הנטען בכתב האישום. די לצורך כך בעדותה של חנאן. אכן, אין מדובר בעבירת אלימות בתוך המשפחה במובן הקלסי, קרי עבירות המבוצעות בתוך תא משפחתי, כאשר מדובר במצב בו המתלוננת והנאשם גרים באותו מקום מגורים. כאמור, המשיב גר בשועפאט

ואילו המתלוננת גרה בכפר עקב. אף אין טענה שלפיה המשיב נקט אלימות בפועל בעבר נגד המתלוננת. עם זאת, מעבר למסוכנות הסטטוטורית בעבירות מהסוג הנדון, למשיב עבר פלילי מכביד. כפי שהובהר בדיון, בנוסף לעבירות בגין נשפט בעבר (עבירות של שוד, איומים, תקיפה וחבלה ממשית על ידי שניים או יותר, תקיפה סתם של בן זוג), כנגד המשיב מתנהלים שני תיקים פליליים, שבאחד מיוחסת לו עבירה של החזקת סכין ובשני עבירה של תקיפה. במצב דברים זה, נוכח המסוכנות הנשקפת מהמשיב, ובשים לב למורכבות המשפחתית, איני סבורה כי בשלה העת לשחררו בתנאים מגבילים לפני שיתקבל תסקיר בעניינו. עם זאת, ניתן לשקול את שחרורו של המשיב למעצר בית בפיקוח מפקחים מתאימים עד לקבלת התסקיר. בדיון לא הוצגה בפני חלופה כאמור.

8. במצב דברים זה, אני מורה על החזרת הדיון לבית משפט קמא, אשר ייקבע דיון בהקדם האפשרי לצורך בחינת שחרורו של המשיב לחלופה זו.

9. שירות המבחן יכין תסקיר בעניינו של המשיב עד יום 15.9.20.

10. המשיב יוותר במעצר עד למתן החלטה אחרת.

ניתנה היום, י"ב אלול תש"פ, 01 ספטמבר 2020, בהעדר
הצדדים.